

Tekst Arie Grevers Foto's Marjolein Ansink

De familie Van Aalst, v.l.n.r.: moeder Truus, Roy en Daphne.

Familiebedrijf FEMA, eigenzinnige
nieuwkomer met originele visie

‘Het brein van een rasondernemer staat nooit stil’

Ongebruikelijke combinaties van disciplines, daar houdt Roy van Aalst wel van. Al eerder voegde hij het schildersbedrijf van zijn vader en zijn eigen stukadoorsbedrijf samen en onlangs breidde hij deze activiteiten uit met timmerfabriek FEMA, een echt familiebedrijf. Zijn vrouw Daphne doet de administratie en zijn moeder Truus is steun en toeverlaat aan het thuisfront waar ze de kinderen opvangt als dat nodig is.

Je hebt familiebedrijven in soorten en maten. Wie de moeite neemt terug te bladeren in oudere edities van *Raam en Deur*, ziet een bonte verzameling de revue passeren. Eén ding hebben ze echter gemeenschappelijk: ze bestaan al meerdere decennia, sommige zelfs bijna 300 jaar. De oprichter is doorgaans allang van het podium verdwenen

om plaats te maken voor volgende generaties. Vorig jaar juni kwam in deze rubriek zelfs de achtste generatie van een familiebedrijf aan het woord. Dus ben je geneigd te denken dat een familiebedrijf altijd een bedrijf is met een lange traditie.

De redactie van *Raam en Deur* vond echter de spreekwoordelijke uitzondering op die regel: houten kozijnen- en deurenproducent FEMA in het Noord-Brabantse Herpen, een honderd procent familiebedrijf dat nog maar enkele maanden bestaat. Eigenaren zijn Roy en Daphne van Aalst. Het bedrijf dankt zijn naam aan de eerste twee letters van de voornamen van het nageslacht, dochter Fenne en zoon Mads. Daphne: “FEMA bekt marketingtechnisch ook nog eens lekker.”

Hachelijk avontuur

Ze lijken de wind mee te hebben, want de markt is goed. Maar er zijn vele traditionele timmerfabrieken die de afgelopen jaren hun machinepark hebben gemoderniseerd om de capaciteit flink te kunnen opschroeven. Je moet behoorlijk overtuigd zijn van de kansen van het

Het pand dat Roy in 2019 kocht en waarvan hij toen nog niet wist wat hij ermee moest. Na een opknapbeurt werd het een fabriek voor de productie van ramen, deuren en kozijnen.

concept om als nieuwkomer in deze tijd te investeren in de oprichting van een timmerfabriek voor kozijnen, ramen en deuren. Dat lijkt toch een hachelijk avontuur.

“Ik hoop dat ik over vijf jaar kan zeggen dat ik blij ben dat ik dit avontuur ben aangegaan”

Daphne: “Dat is het ook. En al onze vrienden hebben het ons ontraden.”
Roy: “Sterker nog. Er waren er bij die me compleet voor gek verklaarden. Maar ik ben altijd een ondernemer geweest die zijn eigen stem volgt. Starten met een nieuwe onderneming in moeilijke tijden vind ik een uitdaging die me motiveert om er het beste uit te halen. Waar anderen een pas op de plaats maken, denk ik juist dat het klimaat gunstig is.”

Eigenzinnige ondernemer

Het tegendraadse ondernemerskarakter heeft Roy niet van een vreemde. Ook Toon van Aalst was een eigenzinnige ondernemer, die voor gek versleten werd toen hij in 1979, midden in de economische crisis, een onderneming startte, een allround schildersbedrijf zoals dat destijds gebruikelijk was. Je kon er terecht voor alle disciplines van het vak: schilderwerk, behangen, glaszetten, glasvezel plakken en aan huis was er nog een winkel waar de particulier schildersbenodigdheden kon kopen.

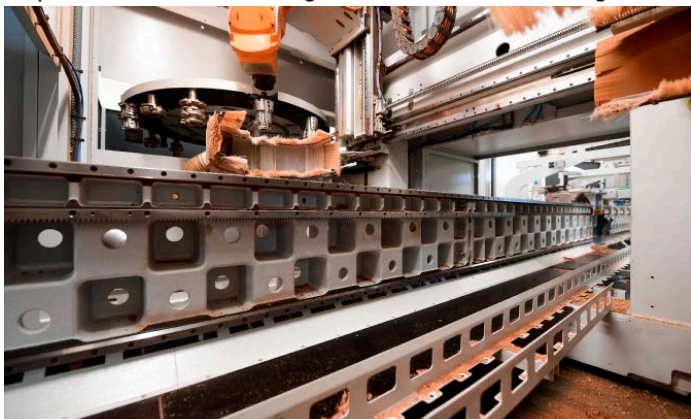
Roy heeft een tijdje in het bedrijf van zijn vader gewerkt. Maar er was verschil van inzicht over de koers van het bedrijf. Roy: “Kwestie van twee kapiteins op een schip, dat gaat niet zo lang goed. Dus vertrok ik om me het stucvak eigen te maken. Eerst een halfjaartje bij een stukadoor en in 2008, de kredietcrisis was net uitgebroken, begon ik voor mezelf.”

Vader Toon van Aalst overleed in 2016. Hij liet behalve dierbare herinneringen een schildersbedrijf na.

De splinternieuwe Conturex neemt een groot deel van de voorste hal in beslag.

Sterk merk

Na het plotselinge overlijden van zijn vader in 2016 zette Roy het schildersbedrijf voort om het vervolgens samen te voegen met het stukadoorsbedrijf. Er kwam een nieuw logo en Schildersbedrijf Toon van Aalst werd Toon van Aalst Schilders/Stukadoors. Zo werd het levenswerk van Toon in ere gehouden en de reputaties van beide bedrijven samengevoegd tot een sterk merk dat zich wil onderscheiden op betrouwbaarheid en flexibiliteit. Daphne: "Perfectie in afwerking noemen we dat."

Aankoop nieuw pand

Het was 2019 toen enkele kavels verwijderd van het schilders- en stukadoorsbedrijf een timmerfabriek de poorten moest sluiten. Roy kocht de bedrijfspanden met de complete inboedel en het bijbehorende woonhuis, meer instinctief dan met een vastomlijnd plan. Het object sprak hem aan en hij wilde andere geïnteresseerden voor zijn.

Roy houdt van een schone en opgeruimde werkomgeving. Dat geldt voor de stukadoorlocaties op bouwplaatsen en dus ook voor de timmerfabriek.

Het enige waar hij in het verlengde van de schilderactiviteiten iets mee kon, was de verfspuiterij. De rest van de inboedel bestond uit sterk verouderde machines. Een medewerker die er jaren kozijnen mee gemaakt had, ging daar na overname gewoon mee door, maar nu voor Roy. Deze verkocht de kozijnen aan particulieren en dacht intussen na over wat hij nou eigenlijk wilde met de ruimte die veel te groot was voor de bestaande activiteiten. Schilderen en stukadoors doe je doorgaans op locatie, daar heb je geen productiehof voor nodig, hooguit een opslagruimte.

Geboorte FEMA

Roy overwoog een poedercoatingsbedrijf om vervolgens de gedachte weer te verwerpen. Tot hij tot het inzicht kwam dat een timmerfabriek voor ramen, deuren en kozijnen zo gek nog niet was. Hij verdiepte zich in de materie en vond in Bas Meijer van het ondernemersportaal Phylum een passende adviseur voor feedback en om mee te klankborden. Al snel wist hij meer van de apparatuur dan een doorgewinterde dealer van houtbewerkingsmachines. De oude inventaris maakte plaats voor splinternieuwe machines. Bij De Groot in Rosmalen kocht hij onder meer een Conturex, een geautomatiseerde afkortzaag en een glaslattenzaag. FEMA was een feit. Eind vorig jaar rolden de eerste KOMO- en SKH-gecertificeerde mahoniehouten kozijnen van de band. En voor de binnendeuren gebruikt hij gevingerlast meranti. Beide houtsoorten zijn uiteraard voorzien van een FSC- of PEFC-keurmerk. Roy: "Als je iets doet, kun je het beter meteen maar zo goed mogelijk aanpakken."

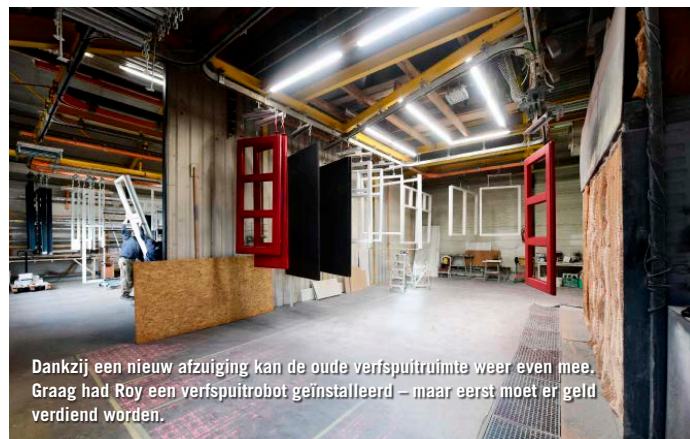
Aflakken op locatie

Het verhaal is snel verteld. Maar hoe en wanneer viel het kwartje? En waarom zou een stukadoor annex schilder plotseling ook kozijnen gaan maken? Wat is de relatie met deze disciplines?

Roy: “Het lijkt misschien een vreemde combinatie, maar dat is het in wezen niet. We schilderen kozijnen. Tegenwoordig is dat meestal in onderhoudssituatie. Maar vroeger werden de kozijnen in de nieuwbouw pas in de grondverf gezet en afgelakt in de afbouwfase op de bouwplaats. De nieuwbouw is gewend geraakt aan de concepten III en IV. Dat wil zeggen: de kozijnen worden afgelakt, beglaasd en verpakt in plastic aangeleverd op de bouwplaats. Een schilder zou er eigenlijk niet meer aan te pas hoeven te komen. De praktijk is echter anders. De tranen schieten me soms in de ogen als ik die kozijnen zie. Soms vol blazen doordat het vocht door de plastic verpakking nergens naartoe kan. Soms ook beschadigd doordat het plastic kapot gegaan is. Dan moet de schilder er alsnog aan te pas komen en maak je dubbele kosten. Het moge duidelijk zijn: ik ben geen voorstander van de concepten III en IV. Wij leveren alleen tot en met concept II+. We spuiten in de fabriek de voorlak op het hout en hangen daar een plastic zak overheen zodat het hout beschermd is en toch kan ademen. Na montage lakken onze schilders de kozijnen, ramen en deuren op locatie af. Dan zie je al waar de synergie zit. En als we kozijnen voor renovatiewerken en bij particulieren leveren, monteert onze eigen timmerman de kozijnen en doen we het stucwerk er ook graag bij.” Daphne: “Perfectie in maatwerk heet dat bij FEMA en dat sluit weer mooi aan op hoe we ons met onze andere activiteiten positioneren. Onze klanten zijn aannemers van klein tot groot, woningcorporaties, onderhoudsbedrijven, particulieren – kortom iedereen die kwalitatieve kozijnen, ramen en deuren wil hebben die aan alle eisen voldoen.”

Onorthodox personeelsbeleid

Ook op het personeelsbeleid heeft Roy een onorthodoxe visie. De medewerker die meegekomen was met de inboedel van het failliete timmerbedrijf, voelde er weinig voor de Conturex ‘te voeden’ met hout. En uitsluitend afmonteren en opklemmen was ook niet zo zijn ding. Dus moesten er andere mensen komen. En probeer in deze tijd maar eens een operator of werkvoorbereider te krijgen die de machines kan aansturen. Als er al ervaren mensen beschikbaar zijn, dan hebben ze het voor het uitzoeken. De kans dat ze kiezen voor een startende timmerfabriek, is miniem. Hoe kom je dan toch aan mensen? Roy: “Ik heb er inmiddels zeven gevonden waarvan twee leidinggevenden, Dirk Niessen en Jorg Majoor. Deze twee hebben tot op heden helemaal niks in de bouwsector gedaan. Maar ze zijn gemotiveerd. Ze leren het vak door ermee bezig te zijn en zich tegelijkertijd te scholen. Dirk regelt kantoorzaken en stuurt de Conturex aan en Jorg is Chef Werkplaats. In de aanloop is dat misschien wat omslachtig allemaal, maar over een jaar ben ik lachende derde.” Roy verwacht dat de huidige bedrijfshal snel te klein zal zijn. Een uitbreiding met een tweede

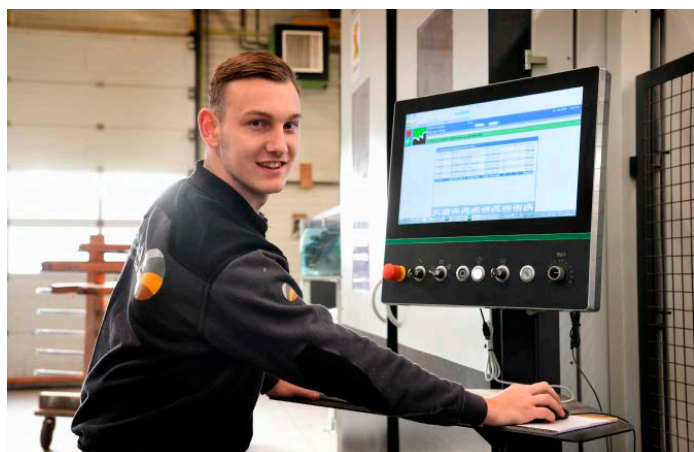
Dankzij een nieuw afzuiging kan de oude verfspuitruimte weer even mee. Graag had Roy een verfspuitrobot geïnstalleerd – maar eerst moet er geld verdiend worden.

Conturex en een team van ongeveer vijftien mensen is, verwacht hij, binnen nu en vijf jaren onvermijdelijk. Daphne: “Maar voorlopig gaan we hard aan het werk met wat we hebben. We moeten de investeringen eerst maar eens terugverdienen.” Maar ze weet ook: als Roy het op zijn ‘ondernemersheupen’ krijgt, is er geen houden aan.

Open dag

Zodra het qua coronamaatregelen kan, willen ze een open dag organiseren. Dan kunnen klanten, toeleveranciers en ook de mensen uit het dorp kijken wat er is veranderd. Ook willen ze het veertigjarig jubileum van het schildersbedrijf nog vieren. Intussen mijmert Roy alweer over de toekomst: “Maar, Daphne, wat denk je, over tien jaar een mooi bedrijfspand aan de autosnelweg...” Daphne: “Kijk dat bedoel ik nou. Hij is een rasondernemer en zijn brein staat nooit stil.” Roy, relateert zijn toekomstvisioen met de woorden: “Ik hoop dat ik over vijf jaar kan zeggen dat ik blij ben dat ik dit gedaan heb.”

Mahoniehout voor de kozijnen, ramen en deuren in de gevel en gevingerlast meranti voor de binnendeurenkozijnen. FEMA wil kwaliteit leveren. Producten zijn voorzien van alle certificaten en keurmerken die de markt vraagt.